

Христо Смирненски сътрудничеса едновременно в "Българан" и в "Смях и сълзи".

В брой 7 на "Смях и сълзи" от Смирненски са поместени трите стихотворения: едно с псевдоним Южен Северняк, друго - с Лорд Вилмон, а третото, макар и подписано със Животец, е почти изцяло от Ведбал.

Защо в този брой на "Смях и сълзи" не се среща нито веднаж псевдонима Ведбал. В това време той вече е заработил уситено и в "Българан" и не е удобно да се среща същият псевдоним много често в две еднородни списания в едно и също време. А защо не е запазил повече за "Смях и сълзи" псевдонима Ведбал, а го дарява на "Българан"? Защото, като Ведбал той вече бе спечелил популярност, на която редакцията на "Българан" държеше, и не би искала да сервира на публиката нови псевдоними, които първа ще се утвърждават. И най-сетне, защо трябваше Ведбал да пише и в "Българан", когато имаше свое списание? На този въпрос, задаван му от ревнива "смехосълзиста" той отговаряше така:

- Най-напред, по сигурен съм в доброто качество на онова мое произведение, което е мнало под критичния поглед на чужд редактор. Особено когато този редактор е опитане, строг, но веротърпим като Димитър Подвързачев. На едно мое стихотворение мнало през една такава редакторска Сцила и Харидба, се рдвам повече, отколкото на пет поместени в моето списание. Та кой ме контролира тук? Нали аз съм си и редактор и критик? И друго: до дат ми през седмицата тежи за четири, за пет стихотворения; за няколко прози. Мога ли, бива ли, да нанечатам всичко това в "Смях и сълзи"? Колкото и да се прикривам зад разни псевдоними, стилът ме издава. После, редакционната колегия се хваща все за моите произведения и не си дава труда да отдруги автори. Губиме сътрудници, не създаваме ни нови.

А имаше едно трето съображение, което макар и трето, и на трето място, не беше без никакво значение за един крѣтло беден човек: издателството на "Българан" като ценеше много Ведбала беше започнал да му плаща по малко хонорар, нещо което не можеше да дири поне за сега от "Смях и сълзи".

